

Ljubim te

Igo Gruden

1

Ljubim te, a sam ne vem, zakaj:
ko s teboj sem, se zaman vprašujem,
kaj v samoti na vseh potih snujem,
da mi drag je vsak najtišji kraj;
ko pa tam o tebi premišlujem,
slike tvoje v sebi zrem sijaj,
hotel bi, da glas tvoj mili čujem,
v sanjah šel za njim bi skozi gaj.

Vsa si v meni in kjer koli bom,
v boli in radosti bom pri tebi,
da nikoli te pozabil ne bi,
kot spusti se list jeseni k tlom,
svetlo nosil še tedaj te v sebi,
ko zasenči me nemiren dvom:
ljubim te! srcá mi ne razgrebi,
da ne bo kot zapuščeni dom.

2.

Ljubim te, zato trenutek vsak
zdi se mi kot dih zemljé jutranje,
tvoje čutim sleherno snovanje
in še v spanju slišim tvoj korak;
vsaka tvoja misel in dejanje
me preveva kot pomladni zrak,
skozme gre skrivnostno valovanje,
letel bi, tako sem ves lahák.

Kdo to moč ti dal je, sam ne vem,
da od tebe sem ves poln nemira,
od jutranje ure do večera
tuj strastem življenja, blodnjam vsem,
za grobó vsakdanjost poln prezira,
ko da z njo te raniti ne smem:
ljubim te! če je ljubezen vera,
verujem, da nikdar ne umrem.